

Sygn. akt (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Włodarczyk

Protokolant: Anna Bodalska Krydowska

Bez udziału prokuratora Prokuratury Rejonowej w Otwocku

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 września 2018 roku

sprawy A. B. (1), s. L. i W. zd. K., ur. (...) w W.,

oskarżonego o to, że: w dniu 26 grudnia 2016 roku w O. woj. (...), kierował samochodem osobowym m-ki O. (...) nr rej. (...) po drodze publicznej – ulicy (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,03 mg/l i 0,92 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania sądowego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w sprawie (...) przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie na okres 48 miesięcy od dnia 21.10.2015 r. do dnia 21.10.2019 r.,

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.,

orzeka

1. oskarżonego A. B. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, przy czym uzupełnia opis czynu w ten sposób, że po słowie „kierował” dodaje słowa „w ruchu lądowym” i za to na podstawie art. 178a § 1 i 4 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio,
3. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 zł. (dziesięć tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,
4. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zalicza mu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 26.12.2016 r. godz. 14:30 do dnia 27.12.2016 r. godz. 12:55 i ustala, że kara pozbawienia wolności została wykonana w wymiarze 1 (jednego) dnia,
5. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego w całości od kosztów sądowych obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Sygn. akt (...)

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 26 grudnia 2016 roku A. B. (1) w godzinach rannych spożywał alkohol w postaci piwa i wódki. Tego samego dnia około godziny 13:30 A. B. (1) samochodem osobowym marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) udał się do sklepu, aby zakupić swojej konkubinie papierosy. A. B. (1) poruszał się ulicami (...), jadąc ulicą (...), a następnie ulicą (...).

Kiedy wyjeżdżał z ulicy (...) w ulicę (...) doprowadził do kolizji z samochodem marki C. o numerze rejestracyjnym (...). W wyniku kolizji żaden z jej uczestników nie doznał obrażeń ciała. Na miejsce został wezwany patrol policji. W wyniku przeprowadzonego badania stanu trzeźwości, u A. B. (1) stwierdzono o godzinie 14:32 zawartość alkoholu wynoszącą 1,03 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, zaś o godzinie 14:48 – 0,92 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie z dnia 04 września 2015 roku w sprawie (...) A. B. (1) został uznany za winnego popełnienia czynu określonego w art. 178 a § 1 k.k. i wymierzono mu karę 8 miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie. Na podstawie art. 42 § 2 i art. 43 § 1 k.k. orzeczono wobec A. B. (1) zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat. Nadto Sąd zgodnie z dyspozycją przepisu art. 43a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5 tysięcy złotych. Zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych obowiązywał oskarżonego od dnia 21 października 2015 roku do dnia 21 października 2019 rok.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień oskarżonego (k. 20-21, k. 78), zeznań świadka R. O. (k. 30v, k. 78) oraz dowodów z dokumentów w postaci: notatki urzędowej (k. 1), protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości (k. 2,3), świadectwa wzorcowania (k. 4), protokołu oględzin (k. 5,6,7), protokołu zatrzymania osoby (k.9), kopii mandatu karnego (k. 23), odpisu wyroku SR dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie w sprawie (...) (k. 27), informacji o karalności oskarżonego (k. 69-71), informacji z art. 213 § 1 b kpk (k. 72-74).

Oskarżony A. B. (1) przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia. Wskazał w nich, że w dniu 26 grudnia 2016 roku spożywał alkohol w postaci dwóch piw, rano zjadł śniadanie. Konkubina chciała, żeby udał się do sklepu po papierosy, więc oskarżony wsiadał do samochodu, żeby jechać do sklepu. Oskarżony podał, że poruszał się ulicą (...), z której wjechał w ulicę (...), a następnie zderzył się z samochodem, który poruszał się ulicą (...). Kiedy oczekiwał na przyjazd policji na miejscu kolizji, był bardzo zdenerwowany i wypił 200 ml wódki. W czasie przesłuchania oskarżony wyraził wolę dobrowolnego poddania się karze.

Przesłuchany na rozprawie oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia. A. B. (1) wskazał, że w drugi dzień świąt wyjechał trzeźwy, oczekując na policję godzinę czasu w nerwach wypił wódkę. Nie uciekał, sam zadzwonił na policję, że miała miejsce kolizja. W czasie oczekiwania na przyjazd policji wypił 200 g czystej wódki, którą miał w samochodzie, a kupował dla konkubiny. Kiedy przyjechała policja i zbadali oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Tego dnia rano spożywał alkohol w postaci piwa, ale myślał, że już jest trzeźwy. Do kolizji doszło na bocznej drodze, oskarżony myślał, że przejedzie.

Oceniając wyjaśnienia złożone przez oskarżonego Sąd przyznał im walor wiarygodności w zakresie, w którym oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i podał, że w dniu zdarzenia zanim wyjechał samochodem spożywał alkohol. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w tym zeznaniach świadka oraz protokole badania stanu trzeźwości. W części, w której oskarżony podał, że alkohol spożywał oczekując na przyjazd policji, będąc już na miejscu zdarzenia, Sąd nie przyznał wyjaśnieniom oskarżonego waloru wiarygodności, uznając, iż nie znajdują one potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w tym przede wszystkim zeznaniach świadka R. O., który podał, że nie widział, aby oskarżony na miejscu spożywał alkohol, Sąd miał także na uwadze, że stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego jak wynika z protokołu przeprowadzonego badania stanu trzeźwości miało tendencję spadkową, co wskazywało, że w tym czasie oskarżony znajdował się w fazie eliminacji alkoholu z organizmu.

Sąd jako w pełni wiarygodne uznał zeznania świadka R. O., są one bowiem jasne, spójne, adekwatne do udziału w sprawie. R. O. wskazał, że na miejscu nie wyczuwał od oskarżonego woni alkoholu, jak również nie widział, aby oskarżony na miejscu spożywał alkohol, jednak przyznał po przeprowadzeniu badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, przez funkcjonariuszy policji u oskarżonego został stwierdzony stan nietrzeźwości. Nadto

świadek wskazał okoliczności w jakich doszło do kolizji, w czasie której oskarżony nie ustąpił mu pierwszeństwa przejazdu, doprowadzając do zderzenia obu samochodów.

Jako w pełni wiarygodne Sąd uznał dowody z dokumentów zgromadzone i ujawnione w toku postępowania, zostały one bowiem sporządzone przez osoby do tego uprawnione, żadna ze stron nie kwestionowała waloru ich wiarygodności ani autentyczności, do czego Sąd również nie znalazł podstaw, zaś w połączeniu z osobowym materiałem dowodowym pozwoliły one na odtworzenie pełnego przebiegu zdarzeń będących przedmiotem postępowania w sprawie.

Istotnym dowodem z dokumentów w przedmiotowej sprawie był odpis wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie z dnia 04 października 2015 roku, którym orzeczono wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, a także informacja złożona w trybie art. 213 § 1 b k.p.k. z której wynika, że okres obowiązywania w/w zakazu prowadzenia pojazdów obowiązywał oskarżonego w okresie od 21 października 2015 roku do 21 października 2019 roku.

A. B. (1) został oskarżony o to, że w dniu 26 grudnia 2016 roku w O. woj. (...), kierował samochodem osobowym m-ki O. (...) nr rej. (...) po drodze publicznej – ulicy (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,03 mg/l i 0,92 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania sądowego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w sprawie (...) przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie na okres 48 miesięcy od dnia 21.10.2015 r. do dnia 21.10.2019 r., tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.

Przestępstwo z art. 178a § 1 kk sankcjonuje prowadzenie, w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Istota tego czynu polega na prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Już sam tylko fakt prowadzenia pojazdu w takim stanie pociąga za sobą wypełnienie ustawowych znamion przestępstwa, chociażby pojazd był prowadzony całkowicie prawidłowo, a sprawca nie naruszył żadnej innej zasady bezpieczeństwa w ruchu i nie spowodował konkretnego niebezpieczeństwa. Kierowanie pojazdem przez osobę będącą w stanie nietrzeźwości stanowi naruszenie zasady bezpieczeństwa ruchu. Wina sprawcy odnośnie popełnionego przez niego czynu stanowi w myśl art. 1 § 3 kk materialny element przestępstwa. Przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk może być popełnione tylko z winy umyślnej co oznacza, że sprawca świadomie wykonuje czynności, których konsekwencją jest spowodowanie skutków określonych w w/w przepisie. W orzecznictwie przyjmuje się powszechnie, że postępowanie umyślne to postępowanie świadome z przewidywanymi w przyszłości konsekwencjami. Czyn z art. 178a § 1 kk, którego dopuścił się oskarżony jest nadto przestępstwem formalnym, karalne jest samo poruszanie się pojazdem.

Okolicznością kwalifikującą czyn jako przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. jest wcześniejsze prawomocne skazanie w warunkach art. 178a § 1 k.k. lub za przestępstwo z art. 173, 174, 177 lub 355 § 2 k.k. popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Ponadto do takich okoliczności należy dopuszczenie się przestępstwa opisanego w art. 178a § 4 k.k. w czasie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie jest jednoznaczny i pozwolił na ustalenie, że A. B. (1) w dniu 26 grudnia 2016 roku prowadząc samochód znajdował się w stanie nietrzeźwości, jak również w czasie popełnienia czynu obowiązywał go zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie w sprawie (...). Z akt sprawy wynika, że oskarżony A. B. (1) miał świadomość orzeczonego wobec niego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, jak też powinien co najmniej przypuszczać, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości. Sam oskarżony przyznał, że tego dnia rano spożywał alkohol w postaci piwa, później spożył również alkohol w postaci wódki. Biorąc zaś pod uwagę tendencję spadkową alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu, wynikająca z przeprowadzonego badania stanu trzeźwości w/wym. Sąd nie miał wątpliwości, że A. B. (2) alkohol spożywał jeszcze zanim doszło do kolizji drogowej. W tym zakresie Sąd miał na uwadze przede wszystkim wyniki badania oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, ale również zeznania świadka, który podał, że nie widział, aby oskarżony na miejscu spożywał alkohol. W ocenie Sądu tendencja spadkowa alkoholu w organizmie oskarżonego, wskazuje, że

znajdował się on już w fazie eliminacji alkoholu, co jednoznacznie wskazuje, że alkohol nie mógł być spożyty przez oskarżonego w niedługim czasie od przeprowadzonego badania, co w złożonych wyjaśnieniach sugerował oskarżony. Gdyby oskarżony rzeczywiście spożywał alkohol oczekując na przyjazd policji, występowałby u niego faza wchłaniania alkoholu, a wyniki przeprowadzonych badań miałyby tendencję rosnącą.

Wobec powyższego Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu i w dniu 26 grudnia 2016 roku dopuścił się prowadzenia pojazdu znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym kolejno 1,03 mg/l i 0,92 mg/l. Alkomat, którego użyto do badania oskarżonego, posiadał aktualne świadectwo wzorcowania. Sąd nie miał również wątpliwości, co do tego, że oskarżony prowadził pojazd mechanicznych – samochód osobowy marki O. (...) w ruchu lądowym, w czasie kiedy obowiązywał go zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w sprawie (...). Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uzupełnił opis czynu przypisanego oskarżonemu, wskazując że kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki O. (...).

Uznając winę oskarżonego za udowodnioną Sąd wymierzył oskarżonemu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę całokształt okoliczności obciążających i łagodzących i obu nadał takie samo znaczenie.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu. Z kolei okoliczności obciążające w przypadku oskarżonego stanowiła uprzednia karalność oskarżonego, jak również częstotliwość występowania podobnych przestępstw na terenie powiatu (...).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, iż w przypadku oskarżonego A. B. (1) jedynie kara pozbawienia wolności w wymiarze 4 miesięcy odniesie cele zapobiegawcze i wychowawcze, jak również w zakresie społecznego oddziaływania. Sąd miał na uwadze, że oskarżony był karany za czyn z art. 178a § 1k.k. na karę ograniczenia wolności, jednak postawa oskarżonego wskazuje, że w dalszym ciągu okazuje on lekceważący stosunek dla obowiązującego porządku prawnego, ponownie dopuszczając się przestępstwa skierowanego przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym. Z tych też względów ocenie Sądu jedynie kara bezwzględnego pozbawienia wolności w przypadku oskarżonego odniesie cele kary i pozwoli oskarżonemu zrozumieć naganność jego zachowania, tak aby w przyszłości ponownie nie wchodził w konflikt z prawem.

Sąd zgodnie z przepisem art. 42 § 3 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, mając na uwadze, iż wobec niestosowania się przez oskarżonego do orzeczonego wobec niego środka karnego, jego postawa wskazuje, że jedynie całkowite wyeliminowanie oskarżonego w ruchu drogowym w charakterze kierowcy pojazdów mechanicznych wpłynie pozytywnie nie tylko na przyszłe zachowania oskarżonego, ale także na poprawę bezpieczeństwa na drogach.

Zobligowany przepisem art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10 000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Sąd z uwagi na sytuację finansową oskarżonego, który aktualnie przebywa a zakładzie karnym, zaś przed osadzeniem utrzymywał się z prac dorywczych, określił minimalną wysokość świadczenia. W ocenie Sądu kwota 10 000 złotych, a więc najniższa przewidziana przez ustawę dla czynu popełnionego przez oskarżonego, będzie dla oskarżonego znaczną dolegliwością, która obok orzeczonej kary pozbawienia wolności, pozwoli oskarżonemu odczuć naganność jego zachowania, a jednocześnie wspomogą instytucję, która zajmuje się pomocą m.in. ofiarom wypadków drogowych.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności, Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 26 grudnia 2016 roku godz. 14:30 do dnia 27 grudnia 2016 roku godz. 12:55, co stanowi jeden dzień pozbawienia wolności i ustalił, że kara pozbawienia wolności orzeczona wobec oskarżonego została wykonana w wymiarze jednego dnia.

Sąd mając na uwadze sytuację finansową oskarżonego, zgodnie z przepisem art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go w całości od kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa. W ocenie Sądu bowiem wobec konieczności uiszczenia świadczenia pieniężnego, konieczność dodatkowego uiszczenia kosztów sądowych, byłaby dla oskarżonego zbyt uciążliwa i w sposób negatywny odbiłaby się na jego możliwościach finansowych do utrzymania siebie i rodziny.